

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1801/2002

af 10. oktober 2002

om ændring af forordning (EF) nr. 1323/2002 om fravigelse af forordning (EF) nr. 800/1999 for så vidt angår udførsel af kornprodukter til tredjelande undtagen Ungarn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1666/2000⁽²⁾, særlig artikel 13, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådets forordning (EF) nr. 1408/2002⁽³⁾ fastsætter visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for visse landbrugsprodukter og foretager en tilpasning, som en selvstændig overgangsforanstaltning, af visse indrømmelser på landbrugsområdet, der er fastsat i Europaaf-talen med Ungarn. I kornsektoren består en af de aftalte indrømmelser i, at eksportrestitutionerne afskaffes pr. 1. juli 2002 for de fleste produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92.

(2) Da forordning (EF) nr. 1408/2002 først blev vedtaget og offentliggjort sidst i juli, blev Ungarn ikke pr. 1. juli 2002 udelukket fra de mulige destinationer inden for rammerne af den licitation over restitutionen ved udførsel af blød hvede, der blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 899/2002⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1520/2002⁽⁵⁾. Da der imidlertid er ydet restitutioner i løbet af denne periode inden for rammerne af denne licitation, er der blevet indført faste negative korrektionsbeløb for destinationen »Ungarn« for at foregribe den tilbagevirkende karakter af handelsaf-talen mellem Europa-Kommissionen og dette land, hvilket har skabt en situation med en differentieret resti-tution.

(3) Ifølge Kommissionens forordning (EF) nr. 1323/2002⁽⁶⁾ kræves det bevis, som er indført ved Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 om fælles gennemførelses-bestemmelser for eksportrestitutioner for landbrugspro-dukter⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1253/2002⁽⁸⁾, for afslutning af toldformaliteterne for indførsel, ikke ved udbetaling af restitutionen i de tilfælde, hvor differentieringen af restitutionen kun består i manglende fastsættelse af en restitution for Ungarn.

(4) Da de ungarske myndigheder har forpligtet sig til kun at indrømme præferencetold for kornprodukter, der indføres til Ungarn, hvis varen er ledsaget af beviser for, at der ikke er udbetalt eksportrestitution for den, og der ikke består risiko for fordrejning af samhandelen, bør fravigelsen i forordning (EF) nr. 1323/2002 ligeledes gælde, når restitutionen er sat til 0 ved hjælp af negative korrektionsbeløb.

(5) Derfor bør artikel 1 i forordning (EF) nr. 1323/2002 suppleres.

(6) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteén for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1 i forordning (EF) nr. 1323/2002 affattes således:

»Artikel 1

1. Uanset artikel 16 i forordning (EF) nr. 800/1999 kræves der i de tilfælde, hvor differentieringen af restituti-onen kun består i manglende fastsættelse af en restitution for Ungarn eller i, at denne restitution er sat til 0 ved hjælp af negative korrektionsbeløb, ikke bevis for afslutning af toldformaliteterne for indførsel ved udbetaling af restituti-onen for produkterne i bilaget til nærværende forordning.

2. Der tages ikke hensyn til den manglende fastsættelse af en restitution eller til, at denne restitution er sat til 0 ved hjælp af negative korrektionsbeløb, for de i bilaget til forordning (EF) nr. 1162/95 omhandlede produkter bestemt for Ungarn ved fastsættelsen af den laveste restitutionssats som omhandlet i artikel 18, stk. 2, i forordning (EF) nr. 800/1999.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes på de ansøgninger om eksportlicenser, der indgives fra den 1. juli 2002.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 193 af 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 205 af 2.8.2002, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 142 af 31.5.2002, s. 11.

⁽⁵⁾ EFT L 228 af 24.8.2002, s. 18.

⁽⁶⁾ EFT L 194 af 23.7.2002, s. 24.

⁽⁷⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.

⁽⁸⁾ EFT L 183 af 12.7.2002, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. oktober 2002.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen
